II

(Nem jogalkotási aktusok)

NEMZETKÖZI MEGÁLLAPODÁSOK

A TANÁCS (EU) 2019/217 HATÁROZATA

(2019. január 28.)

az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Marokkói Királyság közötti társulást létrehozó euromediterrán megállapodás 1. és 4. jegyzőkönyvének módosításáról szóló, az Európai Unió és a Marokkói Királyság között levélváltás formájában létrejött megállapodás megkötéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére, összefüggésben 218. cikk (6) bekezdése második albekezdése a) pontjának i. alpontjával,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

tekintettel az Európai Parlament egyetértésére ([1]),

mivel:

(1) Az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Marokkói Királyság közötti társulás létrehozásáról szóló euromediterrán megállapodás ([2]) (a továbbiakban: társulási megállapodás) 2000. március 1-jén lépett hatályba.

(2) A társulási megállapodás hatálybalépése óta az Unió folytatta a Marokkói Királysággal létesített kétoldalú kapcsolatainak megerősítését, és kiemelt státuszt biztosított számára.

(3) Az Unió nem befolyásolja a Nyugat-Szahara végleges jogállására vonatkozó, az Egyesült Nemzetek Szervezete keretei között folytatott politikai párbeszédet, és több alkalommal következetesen megerősítette, hogy elkötelezett a Nyugat-Szaharára – amelyet az Egyesült Nemzetek Szervezete felvett az önkormányzattal nem rendelkező területek listájára, és amelynek jelentős része jelenleg a Marokkói Királyság igazgatása alatt áll – vonatkozó vitarendezésre. Az Unió teljes mértékben támogatja az Egyesült Nemzetek főtitkára és személyes megbízottja annak érdekében tett erőfeszítéseit, hogy a felek segítséget kapjanak egy olyan igazságos, tartós és kölcsönösen elfogadható politikai megoldás eléréséhez, amely az Egyesült Nemzetek Alapokmányában foglalt – és különösen a 2152. (2014), a 2218 (2015), a 2385 (2016), a 2351 (2017) és a 2414 (2018) sz. határozatban foglalt – céloknak és elveknek megfelelő megállapodások keretében lehetővé tenné a nyugat-szaharai nép önrendelkezését.

(4) A társulási megállapodás hatálybalépése óta behozatalra kerültek az Unióba olyan, Nyugat-Szaharából származó és igazoltan marokkói származású termékek, amelyek az említett megállapodás vonatkozó rendelkezéseiben előírt vámkedvezményekben részesültek.

(5) A Bíróság a C-104/16 P. sz. ügyben hozott ítéletében ([3]) azonban pontosította, hogy a társulási megállapodás csak a Marokkói Királyság területére vonatkozott, az önkormányzattal nem rendelkező területnek minősülő Nyugat-Szaharára nem.

(6) Ügyelni kell arra, hogy az évek során kialakult kereskedelmi forgalomban ne keletkezzen zavar, ugyanakkor megfelelő garanciákat kell létrehozni a nemzetközi jog, beleértve az emberi jogok védelmére és az érintett területek fenntartható fejlődésére vonatkozóan. A Tanács 2017. május 29-én felhatalmazta a Bizottságot arra,

([1]) 2019. január 16-i egyetértés (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé).
([2]) HL L 70., 2000.3.18., 2. o.
([3]) A Bíróság C-104/16 P. sz., Tanács kontra Front Polisario ügyben 2016. december 21-én hozott ítélete (ECLI:EU:C:2016:973).

hogy a Nyugat-Szaharából származó termékeknek a társulási megállapodásban előírt vámkedvezményekben részesítésére vonatkozó jogalap létrehozása érdekében, a Bíróság határozatával összhangban tárgyalásokat kezdeményezzen a Marokkói Királysággal. Kizárólag az Európai Unió és a Marokkói Királyság közötti megállapodással biztosítható, hogy a Nyugat-Szaharából származó termékek behozatala preferenciális származású legyen, mivel kizárólag a marokkói hatóságok tudnak gondoskodni a szóban forgó kedvezmények biztosításához szükséges szabályok betartásáról.

(7) A Bizottság értékelte egy ilyen megállapodásnak a fenntartható fejlődésre kifejtett lehetséges hatásait, többek között a nyugat-szaharai termékekre biztosított vámkedvezményekből fakadóan a nyugat-szaharai érintett népesség számára jelentkező előnyök és hátrányok tekintetében, valamint az érintett területek természeti erőforrásainak kiaknázására kifejtett hatásokat. A vámkedvezményeknek a foglalkoztatásra, az emberi jogokra és a természeti erőforrások kiaknázására kifejtett hatásai nagyon nehezen mérhetőek, mivel közvetett jellegűek. Ugyanígy objektív információkat sem könnyű szerezni ezzel a helyzettel kapcsolatban.

(8) Mindazonáltal ebből az értékelésből az következik, hogy a társulási megállapodás által a Nyugat-Szaharából származó termékekre előírt vámkedvezmények biztosításából a nyugat-szaharai gazdaság számára jelentkező előnyök, valamint különösen a jelentős gazdasági katalizátorhatás és az így kiváltott társadalmi fejlődés összességében meghaladja a konzultációs folyamatok során felmerült hátrányokat, többek között a természeti erőforrások – különösen a felszín alatti víztartalékok – kiterjedt felhasználását, amelyre vonatkozóan intézkedéseket tettek.

(9) Úgy értékelték, hogy a vámkedvezményeknek a Nyugat-Szaharából származó termékekre történő kiterjesztése összességében pozitív hatást fog gyakorolni az érintett lakosságra. Várható, hogy ez a hatás a jövőben is fennmarad, sőt, esetlegesen fokozódhat is. Az értékelés jelzi, hogy a vámkedvezményeknek a nyugat-szaharai termékekre történő kiterjesztése előmozdítja a beruházási feltételeket, emellett gyors és jelentős fellendülést segít elő, amely kedvez a helyi foglalkoztatásnak. Az, hogy Nyugat-Szaharában léteznek olyan gazdasági és termelési tevékenységek, amelyek esetében kiemelkedő érdek fűződne ahhoz, hogy a társulási megállapodásban előírt vámkedvezményekben részesüljenek, azt jelzi, hogy a vámkedvezmények – többek között a halászati és a mezőgazdasági termékekre vonatkozó vámkedvezmények – biztosításának elmaradása jelentősen veszélyeztetné a nyugat-szaharai kivitelt. Úgy értékelték, hogy a beruházások ösztönzése révén a vámkedvezmények biztosítása pozitív hatást fejt ki a nyugat-szaharai gazdaság fejlődésére.

(10) Figyelemmel a Bíróság ítéletében megfogalmazott, a beleegyezésre vonatkozó megállapításokra, a Bizottság az Európai Külügyi Szolgálattal együtt minden indokolható és megvalósítható lépést megtett a jelen lehetőségekhez mérten az értintett lakosság megfelelő bevonása érdekében abból a célból, hogy megbizonyosodjon affelől, hogy az értintett lakosság beleegyezését adja a megállapodáshoz. Széleskörű konzultációkat folytattak, és a konzultációkban részt vett érdekelt szociális, gazdasági és politikai szereplők többsége a társulási megállapodás szerinti vámkedvezmények Nyugat-Szaharára történő kiterjesztése mellett foglalt állást. Azok, akik elvetették a vámkedvezmények kiterjesztését alapvetően úgy vélték, hogy az ilyen megállapodás a Nyugat-Szahara területével kapcsolatos marokkói álláspontot támogatja. Ugyanakkor e megállapodás nem vonja maga után Marokkó Nyugat-Szahara feletti szuverenitásának elismerését. Az Unió egyébiránt – megerősített erőfeszítésekkel – a továbbiakban is támogatni fogja az Egyesült Nemzetek Szervezetének égisze alatt megkezdett és folytatott békés vitarendezési folyamatot.

(11) Az (EU) 2018/1893 tanácsi határozatnak ([4]) megfelelően az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Marokkói Királyság közötti társulást létrehozó euromediterrán megállapodás 1. és 4. jegyzőkönyvének módosításáról szóló, az Európai Unió és a Marokkói Királyság között levélváltás formájában létrejött megállapodást (a továbbiakban: a megállapodás) 2018. október 25-én aláírták, figyelemmel annak egy későbbi időpontban történő megkötésére.

(12) A megállapodás hozzájárul az Európai Unióról szóló szerződés 21. cikke keretében kitűzött uniós célok megvalósításához.

(13) A megállapodást jóvá kell hagyni,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az egyrészről az Európai Közösségek és azok tagállamai, másrészről a Marokkói Királyság közötti társulást létrehozó euromediterrán megállapodás 1. és 4. jegyzőkönyvének módosításáról szóló, az Európai Unió és a Marokkói Királyság között levélváltás formájában létrejött megállapodás (a továbbiakban: a megállapodás) az Unió nevében jóváhagyásra kerül.

A megállapodás szövegét csatolták e határozathoz.

([4]) A Tanács (EU) 2018/1893 határozata (2018. július 16.) az egyrészről az Európai Közösségek és tagállamai, másrészről a Marokkói Királyság közötti társulást létrehozó euromediterrán megállapodás 1. és 4. jegyzőkönyvének módosításáról szóló, az Európai Unió és a Marokkói Királyság között levélváltás formájában létrejött megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról (HL L 310., 2018.12.6., 1. o.).

2. cikk

A Tanács elnöke felhatalmazást kap, hogy kijelölje a megállapodásnak az Unió nevében történő aláírására jogosult személyt ([5]).

3. cikk

Ez a határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, 2019. január 28-án.

a Tanács részéről

az elnök

P. DAEA

([5]) A megállapodás hatálybalépésének napját a Tanács Főtitkársága az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* teszi közzé.